

OKRESNÁ PROKURATÚRA KOŠICE I
Mojmírova 5, 041 47 Košice 1

Číslo: 3 Pv 398/18/8802-44
EEČ: 2-63-952-2020

Košice I 25.11.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Česko

adresa na doručovanie písomností: XXXXX, XXXXX, 040 01 XXXXX,
Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

obvinený v čase od 22.00 hod. do 23.00 hod. dňa 20.10.2018 v byte na ul. XXXXX č. 57 v Košiciach, po predchádzajúcej hádke s poškodenou XXXXX, nar. XXXXX, bytom z Košíc — matkou ich spoločného maloletého syna B.S.nar. 12.12.2015, mal túto sotíť na zem, kde ju mal presne nešpecifikovaným spôsobom, opakovane a viacnásobne udrieť do oblasti tváre, čím poškodenej fyzickým atakom s vyššou mierou intenzity vedeným proti jej telesnej integrite spôsobil ľahký otras mozgu, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie na tvári vľavo s krvnou podliatinou okolo ľavej očnice na tvári vľavo a ľavej spánkovej oblasti, pomliaždenie ľavej očnej gule s krvnou podliatinou pod spojovkou ľavého oka, povrchovú tržno zmliaždenú ranu o veľkosti 1 cm na sliznici ústnej dutiny vľavo, krvné podliatiny v oblasti oboch ramien a oboch lopatiek a pravého stehna a obidvoch predlaktí, v rámci, ktorých obdobia rekonvalescencie bol obvyklý spôsob života poškodenej súhrne narušený v trvaní do sedem dní

Okresnému úradu XXXXX, Odboru všeobecnej vnútornej správy, Komenského č. 52, XXXXX,

pretože ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície XXXXX, uznesením pod ČVS: ORP-XXXXX zo dňa 29.10.2019 podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie XXXXX za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/Trestného zákona, v podstate na tom skutkovom základe, že

menovaný v čase od 22.00 hod. do 23.00 hod. dňa 20.10.2018 v byte na ul. XXXXX č. 57 v Košiciach, po predchádzajúcej hádke s poškodenou XXXXX, nar. XXXXX, bytom z Košíc – matkou ich spoločného maloletého syna B.S.nar. 12.12.2015, mal túto sotiť na zem, kde ju mal presne nešpecifikovaným spôsobom, opakovane a viacnásobne udrieť do oblasti tváre, čím poškodenej fyzickým atakom s vyššou mierou intenzity vedeným proti jej telesnej integrite spôsobil ľahký otras mozgu, podvrtnutie krčnej chrčtice, pomliaždenie na tvári vľavo s krvnou podliatinou okolo ľavej očnice na tvári vľavo a ľavej spánkovej oblasti, pomliaždenie ľavej očnej gule s krvnou podliatinou pod spojovkou ľavého oka, povrchovú tržno zmliaždenú ranu o veľkosti 1 cm na sliznici ústnej dutiny vľavo, krvné podliatiny v oblasti oboch ramien a oboch lopatiek a pravého stehna a obidvoch predlaktí, v rámci, ktorých obdobia rekonvalescencie bol obvyklý spôsob života poškodenej súhrne narušený v trvaní 21 dní.

Vyšetrovateľ PZ po skončení vyšetrovania predložil prokurátorovi vyšetrovací spis s návrhom na postúpenie veci na priestupok.

Po preskúmaní vyšetrovacieho spisu som dospel k záveru, že návrh vyšetrovateľa PZ je dôvodný, pretože v tomto prípade je daný dôvod na postúpenie veci podľa § 214 ods. 1 Tr. por.

Zhodnotením dôkazov a to výpovedí poškodenej XXXXX ako aj v tom čase svedka XXXXX, avšak primárne s poukazom na závery znaleckého posudku č. 05/2019 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctva XXXXX, ktorým boli zranenia poškodenej XXXXX súhrne kvalifikované ako zranenia s dobou liečby do 7 dní mal vyšetrovateľ za to, že vo konkrétnej vyšetrovanej trestnej veci nedošlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu Ublíženia na zdraví, pričom konanie podozrivého XXXXX bolo vzhľadom na uvedené, posúdené ako priestupok v zmysle ustanovení zák. č. 372/1990 Zb. a preto bolo vyšetrovateľom dňa 28.03.2019 rozhodnuté v intenciách ustanovenia § 214 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku.

V rámci zákonnej lehoty bola poškodenou zastúpenou jej právnym splnomocnencom, voči vyššie uvedenému meritórnemu rozhodnutiu podaná dňa 08.04.2019 sťažnosť, ktorá bola vyčerpávajúcim spôsobom doplnená podaním doručeným vyšetrovateľovi dňa 10.04.2019 obsahujúcim lekárske správy týkajúce sa poškodenej, celkovo sa jednalo o 21 lekárske správy z odboru zdravotníctva, konkrétne vyšetrenia z oddelení : neurologického, psychiatrického, chirurgického, oftalmologického, ortopedického, ďalej prepúšťacia správa. lekárske potvrdenie od

ošetrojúceho lekára a lekárska správa z vyšetrenia z fyziatrie a to v súvislosti so zraneniami spôsobenými obvineným dňa 20.10.2018 a siahodlhými následkami, ktoré boli v príčinnej súvislosti s týmito.

S poukazom na uvedené bolo dňa 04.06.2019 prokurátorom Okresnej prokuratúry XXXXX I rozhodnuté v intenciách ustanovenia § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, čím teda bolo podanej sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa vyhovené a meritórne rozhodnutie zo dňa 28.03.2019 vydané podľa § 214 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bolo zrušené v celom svojom rozsahu.

V priebehu vyšetrovania boli vykonané požadované procesné úkony, v rámci ktorého bola k meritu veci dňa 01.08.2019 za účasti novozvoleného právneho splnomocnenca v procesnom postavení poškodenej vypočutá XXXXX, ktorá v rámci svojej výpovede uviedla, že zo strany otca ich spoločného maloletého syna B.S. išlo o prejavenie rezolútneho nesúhlasu s obsahom XXXXX súdu XXXXX I, vydaného pod sp. zn. XXXXX, v rámci ktorého bol upravený styk s dieťaťom a to tým spôsobom, že maloletý syn bol zverený do výlučnej starostlivosti matky, kedy stretávanie s otcom dieťaťa bolo tomuto povolené každý párný víkend v kalendárnom mesiaci a to za prítomnosti matky dieťaťa, pričom v uvedenom rozsudku bol exaktne vymedzený aj povolený čas stretávania. Stretávania údajne mali prebiehať tak, že otec maloletého nerešpektoval rozhodnutie súdu, čo sa premietlo do toho, že na stretnutia neprišiel v čase kedy mal, alebo neprišiel vôbec a následne na to nasledovalo oznámenie vymyslených skutkov. Podľa slov poškodenej obvineným malo dochádzať už od narodenia ich syna k citovému vydieraniu jej osoby. K incidentu zo dňa 20.10.2018 pred vyšetrovateľom uviedla, že v priebehu inkriminovaného dňa obvinený mal nástožiť už v rekreačnej oblasti Alpinka, aby mu dieťa ponechávala aj bez jej prítomnosti, na čo mu poškodená mala uviesť, že nech vydrží do času rozhodovania súdom ohľadom podaného návrhu na úpravu rodičovských práv. Podľa slov poškodenej, táto bola uzrozumená s návrhom otca, aby súd povolil stretávanie aj bez jej prítomnosti, avšak nemienila porušiť rozhodnutie súdu dva týždne pred plánovaným termínom pojednávania. K fyzickému ataku, ktorý sa odohral v domácnosti poškodenej táto uviedla, že spúšťačom útoku bolo vyeskalované napätie počas verbálnej hádky, v rámci ktorej si poškodenú mal obvinený nahrávať na svoj mobilný telefón, ktorý sa poškodená snažila obvinenému z ruky vziať, na čo za použitia hmatu obvinený poškodenú hodil na zem, kde ju začal biť tak, že jednou rukou pridrižoval poškodenú pod krkom a zároveň ju takto škrtil a druhou ju opakovane hádzal o podlahu a taktiež opakovane udieral do oblastí tváre. Počas smerovania útoku vedenom proti telesnej integrite poškodenej, táto podľa svojich slov prosila útočníka – obvineného XXXXX, aby s atakom prestal a aby poškodenú nezabíjal, kvôli „malému“. K trvaniu fyzického útoku poškodená nevedela uviesť jeho časový horizont, malo to však prebiehať po celom priestore bytu poškodenej, pretože útok mal začať v kuchyni a zavŕšiť ho mal obvinený v priestoroch kúpeľne. Počas útoku mal obvinený poškodenej hovoriť, že ju miluje, avšak z dôvodu prežitia emočného šoku poškodená si exaktne nememorovala úplný dej incidentu. Obvinený údajne nechcel túto z bytu pustiť a uvádzal jej, že to nechcel spôsobiť, čo v poškodenej vzbudilo prítomnosť intenzívnejšieho strachu, nakoľko podľa jej tvrdení sa jednalo o psychopatický prejav. Po nejakom čase sa jej napokon z bytu ujsť podarilo, na čo mal obvinený reagovať slovami : „Ty uvidíš čo ja s Tebou spravím, keď ma udáš!“ Po príchode na policajnú stanicu na Tolstého ulici poškodená zreprodukovala prežitú, na čo ju následne mali príslušníci odprevadiť až

k jej bytu, kde na mieste obvineným nedošlo k popretiu skutku pred prítomnými príslušníkmi PZ a ktorého zároveň poučili o vhodnosti zotrvania na mieste, nakoľko poškodená smerovala na lekárske ošetrovanie. Poškodená za účelom dozoru nad maloletým synom B.S. oslovila svoju známu p. XXXXX, ktorá taktiež videla poškodenú v stave poškodeného zdravia v čase po incidente. V rámci svojej výpovede poškodená uviedla taktiež, že počas 42 dní trvajúcej práceneschopnosti, počas ktorých bol značným spôsobom obmedzený jej obvyklý spôsob nažívania, to bola práve p. XXXXX, ktorá jej pomáhala jednak psychicky, pretože u poškodenej pretrvával strach ísť sama po ulici a taktiež aj poskytnutie fyzickej pomoci, pretože z dôvodu utrpenia otrasu mozgu boli u poškodenej prítomné závrate. Počas obdobia rekonvalescencie poškodená navštívila množstvo odborníkov z odboru zdravotníctva, čo verifikovali aj lekárske správy tvoriace súčasť podanej sťažnosti. Otcovi dieťaťa malo byť Uznesením Okresného súdu XXXXX I vydaným pod sp. zn. XXXXX zo dňa 28.11.2018 zakázaný styk s maloletým synom z dôvodu preukázaného psychického a fyzického ohrozenia maloletého dieťaťa svojim otcom, čím uznesenie bolo zároveň potvrdené aj súdom druhej inštancie – Krajským súdom v Košiciach a jeho rozhodnutím vydaným pod sp. zn. 8XXXXX. Počas samotného fyzického útoku poškodená nemala utrpieť inú majetkovú ujmu, avšak u jej osoby naďalej pretrvávajú známky strachu po prežitom strese.

Za účelom verifikácie skutočností prezentovaných poškodenou XXXXX bola dňa 26.09.2019 v procesnom postavení svedka vypočutá p. XXXXX, nar. 26.04.1955, ktorá vyšetrovateľovi uviedla, že s poškodenou sa pozná od jej detských čias, pretože v minulosti sa navštevovali spoločne aj s jej rodičmi. Podľa tvrdení svedkyne táto poškodenej z času na čas tejto pomáha s rodičovskými povinnosťami a v prípade potreby, resp. ťažkosti je to práve ona koho poškodená kontaktuje. Dňa 20.10.2018 mala v neskorých večerných hodinách poškodená svedkyňu p. Bujňákovú kontaktovať s tým, že túto požiadala, aby prišla do jej domácnosti postrážiť jej syna, pretože ona potrebuje ísť na lekárske ošetrovanie. Po príchode k bytu poškodenej svedkyňa si na mieste všimla prítomnosť príslušníkov Policajného zboru a po vstupe do bytu poškodenej, táto vykazovala známky poranenia, bola v šoku a triasla sa. Poškodená mala popísať svedkyňi čo sa stalo, kde na mieste sa mala nachádzať aj prítomná krv a to konkrétne na kuchynskej podlahe a kuchynskej linke. O prežitom incidente prezentovanou samotnou poškodenou vyrozumela matku poškodenej p. XXXXX, s ktorou participovala pri poskytovaní pomoci poškodenej v súvislosti s obriaďovaním každodenných povinností a to či už pomoc pri starostlivosti o maloletého syna, vykonávanie nákupov ale aj doprovod do zdravotníckeho zariadenia a iné. Podľa slov svedkyne sa mal obvinený v časovom odstupu dvoch týždňov po vyšetrovanom skutku dobíjať k poškodenej a to tak, že jej mal viacnásobne zvoniť na bytový zvonček a následne sa dožadoval, aby bol vpustený do bytu poškodenej, s čím nesúhlasila. Podľa svedkyne táto mala byť v minulosti prítomná pri prejavoch správania obvineného v spoločnosti poškodenej, kedy údajne o dieťa neprejavoval žiaden záujem, napriek tomu, že tento prezentoval či už na súde alebo pred poškodenou, čo sa prejavilo napríklad tým spôsobom, že v prítomnosti maloletého syna sa venoval obvinený len svojmu mobilnému telefónu a komunikácii vedenej prostredníctvom tohto. K trvaniu práceneschopnosti sa svedkyňa vyjadrila, že toto bolo v dĺžke cca 40 dní, počas ktorých poškodená trpela bolesťami krčnej chrbtice a zdravotné komplikácie údajne pretrvávajú až do dnešných dní. Komunikácia medzi obvineným a poškodenou podľa svedkyne toho času je nulová, pretože napriek snahe obvineného kontaktovať poškodenú, táto

s týmto nesúhlasila. K samotnej osobe obvineného svedkyňa uviedla, že by sa malo jednať o agresívneho človeka, ktorý v minulosti napadol aj matku poškodenej, ktorej zlomil nos. Celkovo sa malo jednať o niekoľko útokov smerovaných voči rodinným príslušníkom poškodenej XXXXX, ku ktorým zväčša dochádzalo na rodinných stretnutiach, kde mal obvinený úzus vyvolať konflikt.

Vzhľadom na rozporuplnosť znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctva XXXXX, resp. na absenciu lekárskeho správ v posudzovanom čase, ako aj s prihliadnutím na potrebu ustálenia náležitého zistenia skutkového stavu vyšetrovanej trestnej veci úzko previazanej zo zásadou stíhania len zo zákonných dôvodov, zásadou voľného hodnotenia dôkazov a zásadou oficiality bol v priebehu vyšetrovania do konania v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 Trestného poriadku pribratý znalec z odboru zdravotníctva XXXXX, ktorého závermi znaleckého posudku vypracovaného pod číslom 71/2019 boli poškodenej XXXXX v súvislosti s vyšetrovaným skutkom indikované zranenia obsiahnuté vo výrokovej vete tohto uznesenia a teda ľahký otras mozgu, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie na tvári vľavo s krvnou podliatinou okolo ľavej očné na tvári vľavo a ľavej spánkovej oblasti, pomliaždenie ľavej očnej gule s krvnou podliatinou pod spojovkou ľavého oka, povrchovú tržno zmliaždenú ranu o veľkosti 1 cm na sliznici ústnej dutiny vľavo, krvné podliatiny v oblasti oboch ramien a oboch lopatiek a pravého stehna a obidvoch predlaktí, v rámci, ktorých obdobia rekonvalescencie bol obvyklý spôsob života poškodenej súhrne narušený v trvaní 21 dní.

V zmysle § 127 ods. 4 Tr.zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

V zmysle § 127 ods. 5 Tr.zákona blízkou osobou sa na účely trestných činov vydierania podľa § 189, znásilnenia podľa § 199 ods. 2, sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a alebo financovania terorizmu podľa § 419c ods. 2 rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Zo spisového materiálu nevyplýva, aby poškodená bola vo vzťahu ku obvinenému príbuznou v priamom pokolení, osvojiteľom, osvojencom, súrodencom či manželom. Zároveň stíhaný trestný čin nie je možné zaradiť pod taxatívne vymenované trestné činy v zmysle § 127 ods. 5 Tr.zák., kde aj bývalý druh je osobou blízkou. Vzhľadom k tomuto, bol vyšetrovateľ usmernený, aby upozornil obvineného na zmenu právnej kvalifikácie skutku, čo zrealizoval.

Dôvodnosť vznesenia obvinenia a samotné dôvodné podozrenie zo spáchania tohto trestného činu bolo v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia dané vykonaným dokazovaním, najmä výpoveďou poškodenej, (nie len výpoveďou poškodenej), ktorá presne popísala inkriminovaný incident, ďalej nepriamo

výpoveďou svedkyne XXXXX, a exaktne závermi znaleckého posudku č. 71/2019 z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgia a úrazová chirurgia, kde v jeho záveroch je konštatované, že všetky uvedené rozhodujúce zranenia mohla utrpieť poškodená spôsobom a mechanizmom ako poškodená uvádza. Medzi vznikom zranení a konaním páchatela tak existuje príčinná súvislosť (kauzálny nexus). Dôvodnosť vznesenia obvinenia potvrdzovali i lekárske správy, ktoré sú ako listinné dôkazy súčasťou spisového materiálu.

Dňa 27.07.2020 sa obvinený XXXXX v prítomnosti poškodenej XXXXX so žiadosťou o protokoláciu výpovedí, ktoré sa rozhodli urobiť v dobrej viere, bez nátlaku a zároveň obvinený bez svojej zvolenej obhajkyne XXXXX a poškodená v neprítomnosti splnomocnenkyne JUDr. Evy XXXXX. V priebehu výsluchov, ktorých realizáciu zúčastnené strany naliehali vykonať, boli tak obvinený ako aj poškodená poučení zákonným spôsobom o trestno-právnych následkoch krivej svedeckej výpovede ako aj krivého obvinenia v súlade s príslušnou dikciou litery Trestného zákona, kedy obvinený uviedol, že s poškodenou Ing. Hubovou je od konania sa pojednávania týkajúceho sa úpravy práv k maloletému B.S., ktoré prebehlo ešte v októbri r.2019 v pravidelnom kontakte, pričom ich vzťahy sú dobré a skutočnosti, ktoré mali na maloletého v minulosti negatívny dopad sa snažia použiť rétoriku obvineného „dobehnúť“. Incident si mali s poškodenou vydiskutovať, poškodenej sa mal ospravedlniť a taktiež poukázal na prítomnosť predloženého znaleckého posudku vypracovaného prof. MUDr. XXXXX.

S rovnakým spontánnym popudom sa k výsluchu dostavila aj poškodená Ing. XXXXX, ktorá v priebehu výsluchu poškodenej dňa 27.07.2020 uviedla, že k účasti na procesnom úkone sa dostavila dobrovoľne a to, aby uviedla nové skutočnosti v súvislosti s vedením trestného stíhania proti obvinenému XXXXX. Konkrétne sa poškodená vyjadrila k lekárske správam predkladaným jej osobou, ktoré mali byť z čias, kedy voči XXXXX prechovávala nesmierny hnev, ich objektivitu nespochybnila, avšak uviedla, že zo zranení sa liečila objektívne kratší čas, po čas ktorého nebol ovplyvnený závažným spôsobom jej život ani každodenné činnosti s ním spojené. Podľa slov poškodenej skutok nezanechal na jej osobe žiadne trvalé následky, údajne sa to podpísalo skôr pod psychický stav a rozpoloženie v čase čerstvo po skutku. Vzťahy s obvineným opísala na dobrej úrovni, ako rodičia sa snažia vychádzať si v ústrety. Poškodená taktiež uviedla, že nemá záujem, aby bol XXXXX trestne stíhaný, pretože odmysliť si incidentu, ktorý sa medzi nimi odohral, tento nebol na úrovni ako to bolo prezentované v hneve, ktorý poškodenú v tom čase ovládol. XXXXX sa údajne zo spáchania incidentu ospravedlnil, prejavil nad týmto ľútosť a taktiež vyjadril snahu eliminovať jeho dopad.

Zo záverov znaleckého posudku znalca Dr. h.c. prof. XXXXX, MPH z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia stomatológia, maxilofaciálna chirurgia a čelustná ortopédia zo dňa 06.06.2020 vyplýva, že spôsobené zranenia považuje z medicínskeho hľadiska ako ľahkú ujmu na zdraví, že poškodená v deň napadnutia konzumovala alkohol, a to spôsobuje vznik väčších opuchov a krvných podliatín. Dĺžka liečenia poškodenej bola neprimeraná, a doba PN bola do 7 dní.

V zmysle § 156 ods. 1 Tr. zák. kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Objektom tohto trestného činu je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek.

Trestný zákon, na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy, vymedzuje pojem ublíženia na zdraví (§ 123 ods. 2). V zmysle tejto definície ublížením na zdraví nie je každá porucha zdravia (napr. prechodné bolesti, nevoľnosť, odreniny, nepatrné ranky a pod.), ale len také poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Pracovná neschopnosť je síce dôležitým kritériom pri posudzovaní ublíženia na zdraví, nie je však jediným, ani rozhodujúcim kritériom. V niektorých prípadoch ublíženie na zdraví nemusí mať vôbec za následok pracovnú neschopnosť (napr. vybitie niekoľkých zubov). Napriek tomu, tak ako to dosiaľ vykladala aj právna prax, bude treba vychádzať z toho, že sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného, resp. pracovnej neschopnosti, musí trvať najmenej sedem dní, ale pri súčasnom splnení všetkých ďalších kritérií. Ani okolnosť, že poškodený v takomto prípade vykonáva prácu na vlastné riziko, však nemôže viesť k záveru, že nejde o ublíženie na zdraví.

Pod pojmom "inému" treba rozumieť individuálne určitú osobu alebo individuálne určité osoby odlišné od páchatela.

Ide o úmyselný trestný čin, pri ktorom sa vyžaduje úmysel, ktorý musí zahŕňať aj to, že smeroval k spôsobeniu ublíženia na zdraví.

Sťaženie obvyklého spôsobu života u poškodenej síce bolo konštatované znaleckým posudkom pod č. 71/2019, presnejšie jeho závermi, ale zo zmenenej výpovede poškodenej vyplýva, že vo vzťahu ku lekárskeým správam predkladaným jej osobou, ktoré mali byť z čias, kedy voči XXXXX prechovávala nesmierny hnev, ich objektivitu nespochybnila, avšak uviedla, **že zo zranení sa liečila objektívne kratší čas, po čas ktorého nebol ovplyvnený závažným spôsobom jej život ani každodenné činnosti s ním spojené.** Podľa slov poškodenej skutok nezanechal na jej osobe žiadne trvalé následky, údajne sa to podpísalo skôr pod psychický stav a rozpoloženie v čase čerstvo po skutku. Vzťahy s obvineným opísala na dobrej úrovni, ako rodičia sa snažia vychádzať si v ústrety. Poškodená taktiež uviedla, že nemá záujem, aby bol XXXXX trestne stíhaný, pretože odmysliac si incidentu, ktorý sa medzi nimi odohral, tento nebol na úrovni ako to bolo prezentované v hneve, ktorý poškodenú v tom čase ovládol. XXXXX sa údajne zo spáchania incidentu ospravedlnil, prejavil nad týmto ľútosť a taktiež vyjadril snahu eliminovať jeho dopad.

V tejto súvislosti je nutné uviesť i to, že týmto rozhodnutím je vec postúpená na priestupok, pričom i priestupok ako taký je protiprávnym konaním, za ktorý je uložená sankcia, ako určité zadosťučinenie osoby, ktorá sa cíti byť poškodená. I keď medzi priestupkom a trestným činom je rozdiel v tzv. difamácii, konanie podozrivého nedosiahlo takú intenzitu a kvalitu, aby sme v tomto konkrétnom prípade mohli hovoriť v trestnoprávnej rovine.

V oboch prípadoch, to jest u trestného činu, ako aj priestupku, ide o spoločensky nežiaduce protiprávne konanie, avšak rôznej závažnosti. Väčšia

závažnosť trestného činu sa odráža v druhoch trestov, ktoré možno za takýto čin uložiť a právnymi následkami činu.

V slovenskej právnej úprave je priestupok konštruovaný kombináciou formálnych a materiálnych znakov a pozitívneho i negatívneho vymedzenia, čím nadväzuje na tradíciu priestupkového práva. Materiálny znak sa vyjadruje tým, že konanie (opomenutie konania) ohrozuje alebo porušuje záujem spoločnosti. Formálne znaky sú predovšetkým všeobecné znaky vymedzené zákonom (napr. vek páchatel'a) a ďalej typové znaky (znaky skutkovej podstaty priestupku).

Skutková podstatu priestupku založená na protiprávnosti konania znamená jeho nedovolenosť alebo zákaz obsiahnutý v právnom poriadku

Postúpenie veci na priestupok je tak odôvodnené a opodstatnené, nielen na podklade záverov znaleckého posudku znalca Dr. h.c. prof. XXXXX, MPH z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia stomatológia, maxilofaciálna chirurgia a čeľustná ortopédia zo dňa 06.06.2020, ale verifikované aj zmenenou výpoveďou poškodenej, ktorá upresnila jej dobu liečenia a stanovila, ako presne bol sťažený jej obvyklý spôsob života.

V zmysle § 20 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

V zmysle § 20 ods. 2 zákona o priestupkoch do plynutia lehoty podľa odseku 1 sa nezapočítava doba, počas ktorej sa pre ten istý skutok viedlo trestné stíhanie.

Trestné stíhanie upravuje Trestný poriadok a začatie trestného stíhania upravuje § 199 TP. Na začatie trestného stíhania je spravidla potrebný nejaký formálny úkon, ktorým je určený začiatok trestného stíhania. V zmysle § 199 ods. 1 TP sa trestné stíhanie začne vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania. Preto úkon správneho orgánu podľa § 71 ods. 1 písm. a) ZoP (v zmysle ktorého správny orgán postúpi vec prokurátorovi alebo orgánu Policajného zboru, ak skutočnosť nasvedčujú, že ide o trestný čin), ešte nemožno považovať za začatie trestného stíhania. Postúpenie veci orgánom činným v trestnom konaní (týmto sú podľa § 10 ods. 1 TP prokurátor a policajt) teda nezakladá začiatok trestného stíhania. Ide len o podnet iného orgánu, že je tu podozrenie zo spáchania trestného činu a na tento podnet potom nadväzujú ďalšie úkony orgánov činných v trestnom konaní upravené Trestným poriadkom. Ak policajt alebo prokurátor zistí, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania, tak v zmysle § 197 ods. 1 TP odovzdá naspäť uznesením vec príslušnému orgánu na prejednanie priestupku. V takomto prípade nemožno túto dobu (od postúpenia do vrátenia veci) považovať za trestné stíhanie, a preto sa dvojročná lehota nepredlžuje. Pre začatie plynutia doby trestného stíhania (a teda prerušenie plynutia dvojročnej prekluzívnej lehoty) je teda rozhodujúci dátum právoplatnosti uznesenia o začatí trestného stíhania.

Vzhľadom k tomu, že v predmetnej veci bol skutok spáchaný dňa 20.10.2018, trestné stíhanie začaté dňa 25.10.2018 a vznesené obvinenie dňa 29.10.2019, skutok možno prejednať ako priestupok.

Podľa § 214 ods. 1 Tr. por. prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu,

ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Pre tieto dôvody som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú môže podať obvinený, poškodený a oznamovateľ, a to orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 214 ods. 4 Tr. por.)

JUDr. Matej Čintala
prokurátor